

en forholdsvis nem Ting, det kan vi allesammen, men overbevise Folk, hvis Liv gaar ad ganske andre Baner, som har andre Erhvervsinteresser, om, at der bag alt det er Fællesinteresser, som mine Anskuelser bedre skaffer Udtryk for, det er Kunsten og Opgaven, der er en stor og moralsk opdragende Faktor, som det gør mig ondt, at det ærede Medlem fra Frederiksberg ikke har haft Øje for.

Naar det ærede Medlem (Ellinger) sagde, at det var urigtigt, hvad jeg paa-stod, at Højre ved sidste Valg havde ønsket at slaa Benene fra Venstre, er det for mig tilstrækkeligt Vidnesbyrd om, at man ikke skal tage alt, hvad det ærede Medlem siger, alt for alvorligt. Naar det ærede Medlem paa andre Punkter beklagede, at jeg ikke vidste, hvad der hidtil havde været forhandlet her i Tinget, var det en Udtalelse, som maa skyldes det ærede Medlems Trang til at sige Vittigheder eller sligt. Naar det ærede Medlem har fremsat den første Udtalelse, antager jeg, det er, fordi han ikke har vidst Besked om, hvad der er Højres Taktik, enten det nu ligger i, at han har staaet udenfor Raadslagningen eller ikke har opfattet, hvad Meningens var. Der foreligger mange Udtalelser om, hvad der var Højres ganske bestemte Haab, og Landstingsmand, Grev Knuth lagde ikke Skjul derpaa, da han udtalte, at det var meget heldigt, om de Radikale og Socialdemokraterne foreløbig kunde komme til at overtage Styret i Danmark. Det ærede Medlems Udtalelse om, at der ikke har været den Hensigt, er enten en Vittighed paa ny fra det ærede Medlems Side eller et Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem paa det Punkt i alt Fald ikke har vidst, hvad han talte om.

Ellinger: Det ærede Medlem (Starcke), som nylig talte, nævnede, at da man i Finland skulde indrette sig en Valgordning, tog man en af de mest moderne Ordninger, nemlig Forholdstalsvalgmaaden, og det var en national Følelse, der besjælede Befolkningen, da den valgte denne Valgordning. Dermed har det ærede Medlem bedre, end jeg maaske har kunnet gøre det, slaaet sin egen første Tale fuldstændig ihjel.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at der var ingen stærkere Modstander af Særinteresserne end Tscherning. Da nu Tscherning har gjort sig til Talsmand for Forholdstalsvalgmaaden — jeg citerede ham for —, er det godt gjort, at man særdeles godt kan være en Modstander af

disse Særinteresser og dog holde paa Forholdstalsvalgmaaden. Jeg takker det ærede Medlem for, at han saaledes i sin anden Tale imødegik de Betragtninger, han havde anstillet i sin første.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at Forholdstalsvalgmaaden opfordrede Partierne til at holde sammen paa dem, de havde, og give Afkald paa at vinde nyt Terræn. Det er jo splittergalt. Det er det stik modsatte, som er Tilfældet. Det ærede Medlem maa jo dog være paa det rene med, at hvis et Parti stiller sig paa det Standpunkt: Vi har saamænd nok, bidrager det i samme Øjeblik til, at de andre Partier tager de Vælgere, der skal paavirkes. Nej, alle Partier bliver netop under Forholdstalsvalgmaaden interesseret i hele Landet over at gøre Propaganda for deres Anskuelser. Nu siger det ærede Medlem, at Højre havde ved sidste Valg rundt omkring i en hel Del Kredse et lille Antal Tilhængere, der aabenbart helt havde opgivet Haabet om at blive Flertal. Men det ærede Medlem maa ikke glemme, at naar disse Vælgere, som jo dog faktisk er Højremænd og ikke Venstremænd, nu besluttede sig til at stemme ikke paa en Venstremænd, men paa en Højremænd, var det netop for at tilkendegive deres Eksistens og ikke for at stille sig paa det Opgivelsens Standpunkt, som det ærede Medlem nævnede. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har ganske glemt Logikken. Tror det ærede Medlem, at f. Eks. Venstre helt har opgivet at vinde Flertal i Befolkningen, fordi det i samtlige københavnske Kredse ikke opstiller en eneste Mand? De opstiller ikke, fordi de synes, at det ikke er værd, naar de er saa faa og spredte over alle Byens forskellige Valgkredse. Det ærede Medlems Bestræbelser gaar ud paa at forhindre Venstremændene, altsaa dem, der her i Byen slutter sig til det ærede Medlems Parti, i at samle sig. Jeg maa dog tilstaa, at jeg tror, de er saa mange, at hvis det ærede Medlem ikke forhindrede dem fra at samle sig, kunde de godt sætte en Mand her ind i Tinget, naar de kunde faa Lov til at gaa over Gaden til deres Meningsfæller. Og hvorfor i Alverden skal de ikke kunne gøre det? Hvorfor vil det ærede Medlem have disse Grænser: i den Gade hører de til den Kreds og i den Gade til den? Hvorfor vil det ærede Medlem absolut forhindre sine Meningsfæller her i Byen i at samle sig? Jeg tror ikke, at det ærede Medlem kan anføre noget som helst fornuftigt til Grund herfor.